

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Global Financial Restructuring Czech, s. r. o.**, sídlem Karlovo náměstí 10, Praha 2, zastoupeného JUDr. Alenou Bányoovou, CSc., advokátkou se sídlem Platněrská 4, Praha 1, proti žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Liberci**, se sídlem Rumjancevova 10, Liberec, za účasti osob zúčastněných na řízení: **a) EUROFORM spol. s. r. o.**, se sídlem Na Příkopě 1047/17, Praha 1, zast. Mgr. Helenou Psychlovou, advokátkou se sídlem Na Příkopě 1047/17, Praha 1, a **b) Skanska Transbeton, s. r. o.**, se sídlem Toužimská 664, Praha 9, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osob zúčastněných na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 5. 2. 2010, č. j. 59 Ca 23/2009 – 46, o návrhu žalovaného a osoby zúčastněné na řízení a) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasačními stížnostmi podanými v zákonné lhůtě se žalovaný (dále „stěžovatel 1“), osoba zúčastněná nařízení a) (dále „stěžovatel 2“) a osoba zúčastněná na řízení b) (dále „stěžovatel 3“) domáhají zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým bylo pro nezákonnost zrušeno rozhodnutí stěžovatele 1 ze dne 19. 1. 2009, č. j. O-64-787/2008-Prch, a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 3. 11. 2008, sp. zn. OR – 158/2008-510/05. Uvedeným rozhodnutím stěžovatel 1 potvrdil výše uvedené rozhodnutí katastrálního úřadu, jímž bylo v řízení o opravě chyby podle ustanovení § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, v rozhodném znění (dále jen „katastrální zákon“), určeno, že budovy postavené na pozemcích – parcelách č. 1449/5, 1449/6, 1449/7, 1449/11, 1449/12, 1449/42, 1449/43, 1449/44, 1449/45, 1449/46, 1449/47 a 1449/48, evidované bez čísla popisného a evidenčního v katastrálním operátu pro k. ú. Trmice, budou i nadále evidovány bez zástavního práva; tím nevyhověl návrhu žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu.

Krajský soud v rozhodnutí napadeném kasačními stížnostmi dospěl k závěru, že výmaz zástavního práva k budovám postaveným na výše specifikovaných pozemcích, který katastrální úřad původně provedl k návrhu stěžovatele 2, byl zřejmým omylem, a proto lze (u stále

existujících nemovitostí) učinit opravu údaje v katastru nemovitostí o zástavním právu postupem podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona, tj. zástavní právo žalobce zapsat.

Stěžovatel 1 i stěžovatel 2 ve svých kasačních stížnostech navrhli, aby Nejvyšší správní soud přiznal jejich kasačním stížnostem odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel 1 svůj návrh o přiznání odkladného účinku neodůvodnil. Stěžovatel 2 ve svém návrhu uvedl, že výkon napadeného rozhodnutí, tj. vrácení věci zpět katastrálnímu úřadu a zápis zástavních práv k nemovitostem v jeho vlastnictví, by pro něj znamenalo nenahraditelnou újmu, neboť v důsledku zápisu zástavního práva žalobce k nemovitostem stěžovatele 2 v prvním pořadí by se mohly stát splatnými všechny jeho závazky vůči financující bance (Volksbank CZ, a. s.). Provedením zápisu zástavního práva žalobce by se společnost Volksbank CZ, a. s. jakožto zástavní věřitel dostala do druhého až pátého pořadí, čímž by došlo ke znehodnocení zajištění pohledávek banky z titulu poskytnutých úvěrů. Tato společnost by tak mohla přistoupit podle ustanovení § 505 obchodního zákoníku k prohlášení úvěrů za splatné, což by pro stěžovatele mělo závažné (až likvidační) ekonomické důsledky.

Stěžovatel 2 má za to, že nebyl-li by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán a katastrální úřad by přistoupil k provedení opravy v katastrálním operátu (tj. k zápisu zástavního práva žalobce), případný úspěch kasační stížnosti by pro něj již neměl praktický význam, neboť při využití ustanovení § 505 obchodního zákoníku financující bankou stěžovatele 2 by se jeho závazky vůči této bance staly splatnými, bez ohledu na případné pozdější zrušení napadeného rozhodnutí Nejvyšším správním soudem.

Žalobce se ve svém vyjádření k podané kasační stížnosti vyslovil k návrhu na přiznání odkladného účinku toliko v tom smyslu, že kasačním stížnostem odkladný účinek přiznat nelze. Ohledně námitek týkající se zhoršení pořadí financující banky stěžovatele 2 žalobce uvedl, že oprava zřejmého omylu (tj. zápis zástavních práv žalobce k předmětným nemovitostem) se existence zástavního práva Volksbank CZ, a.s. nedotkne.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. K podání návrhu na přiznání odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti je přitom vedle žalobce (či žalovaného) oprávněna i osoba zúčastněná na řízení, je-li stěžovatelem (§ 102 ve spojení s § 107 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele 2 dospěl k závěru, že výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností by skutečně pro tohoto stěžovatele mohl znamenat nenahraditelnou újmu, jak ji stěžovatel popsal. Z příložených výpisů z katastru nemovitostí, jež prokazují stav evidovaný k datu 25. 5. 2009, je k výše specifikovaným nemovitostem zřízeno zástavní právo smluvní svědčící společnosti Volksbank CZ, a.s. v částkách řádově sto milionů korun. Existence tohoto zástavního práva přitom nebyla (žalobcem) rozporována.

Takový výrazný zásah do majetkové sféry stěžovatele 2, jenž by mohl v konečném důsledku vést i k jeho úpadku, je třeba podle Nejvyššího správního soudu podřadit mezi případy, ve kterých je přiznání odkladného účinku na místě.

Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo nepřiměřeným způsobem dotknout nabytých práv třetích osob či že by bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí (§ 73 odst. 3 ve spojení s § 107 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu